

Arrest

nr. 201 894 van 29 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken, te behoren tot de Madibaan-minderheid en uw hele leven op het platteland omheen Harardhere, Mudug-provincie, Zuid-Somalië gewoond te hebben. U bent er vijftien jaar terug geboren en u verlaat de regio pas op 10 december 2015. Al die tijd heeft u een kudde schapen en vestigt u zich op plaatsen rondom Harardhere. U huwt drie maal, een eerste maal met een koeienverkoper van de clan Ashraf, Sh.S., u krijgt een dochter met hem, D..

Wanneer Sh.S. te weten komt dat u Madibaan bent, wilt hij scheiden, hij neemt uw dochter D. mee wanneer ze negen is en u hoort nooit meer iets van haar. Uw tweede man is wel Madibaan, Ab.A., hij is een visser, en zijn opbrengst wordt hem vaak door de Habergedir-clans afgenomen, hierdoor vlucht hij op een bepaald moment en u weigert mee te gaan. Met hem heeft u een dochter, F.A., zij wordt uitgescholden en geslagen door de andere jongeren, dus ze vertrekt ook omdat ze het niet meer aankan, u hoort nooit meer iets van haar. U huwt opnieuw met een Madibaan, een smid, D.M.H., u vindt een meisje en u neemt haar onder uw hoede en geeft haar de naam van uw echtgenoot, N. D.M.H.. Met het meisje hoedt u de schapen, uw man werkt in Harardhere zelf en zo hoort u informatie over Harardhere, ook uw broer A. heeft er een winkel, op de grond van uw overleden vader. In december 2015 wordt uw neef Isman vermoord door een Habergedir-familie omdat hij met hun dochter Fadumo gehuwd is. Uw broer A. is op terugweg van Harardhere, wanneer hij aangesproken wordt door de familie en ook vermoord wordt, u besluit er naar toe te gaan, zijn lijk is meegenomen door Al Shabab, maar u wordt aangevallen door vrouwen van de familie en onder meer in uw schouder gestoken. Omstanders brengen u naar de apotheek, daar wordt u geholpen door Ma. en Abdi.. U keert terug naar uw huis, uw schoonzus Ai. is gevlucht en u neemt haar kinderen Sal. en Sad. onder uw hoede. Echter, uw man Dahir, vlucht ook uit angst voor de Habergedir-familie. Op drie december 2015 komt Al Shabab met de boodschap dat ze uw adoptiefdochter N. willen huwen aan A.H.. U krijgt bedenktijd, de 8ste zeggen ze u dat u nog twee dagen heeft, u vertelt het aan N., u wilt niet dat ze huwt met mannen die haar slecht gaan behandelen, dus N. vlucht. U blijft nog twee dagen en laat Sal. en Sad. achter bij kennissen, u contacteert Ma. en Adbi. om u te helpen, die stellen dat u de grond van uw vader moet verkopen. U heeft 8500 dollar opbrengst en u reist, de 10de december 2015 naar Galkayo, via Mogadishu reist u naar Turkije, waar u de oversteek maakt naar Griekenland. In Griekenland bent u een jaar, u krijgt er iedere maand een bevel om het grondgebied te verlaten. Uiteindelijk reist u door naar België, waar u op 13 maart 2017 asiel aanvraagt.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag dient u een medisch attest in (dd. 16.03.2017, dr. Bouillon) en foto's van uw lichaam.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS legt de nadruk op het feit dat meer dan zestig jaar lang doorgebracht heeft in Harardhere U stelt dat u vijftenzestig jaar geleden geboren bent (CGVS p. 5) en altijd op het platteland van Harardhere heeft geleefd (CGVS p. 4) tot u vertrekt op 10 december 2015 (CGVS p. 5). **Het CGVS kan van u dus een omstandige kennis verwachten**, vooral gezien u zelf stelt als plattelandsbewoner wel te weten wat er in de stad gebeurt, omdat u hoort wat er gebeurt (CGVS p. 16). Uw huidige man Dahir werkt immers in de stad Harardhere (CGVS p. 16), uw vorige man Ab.A. was een visser aan de kusten van Harardhere (CGVS p. 9), ook uw broer A. heeft een atelier in de stad Harardhere waar hij werkt (CGVS p. 19) en u stelt dat u zelf soms voor boodschappen naar de stad gaat of dat mensen uit de stad komen om melk van u te kopen (CGVS pp. 9-10). Hieruit leidt het CGVS dus af dat u over een uitvoerige kennis kan beschikken, iets wat echter niet het geval blijkt te zijn.

Vooreerst merkt het CGVS op dat u **doelbewust gebrekkig meewerkt** tijdens het gehoor, hoewel u verschillende malen op uw medewerkingsplicht gewezen wordt (CGVS p. 3, p. 15). U reageert kwaad (CGVS p. 11, p. 15), u onderbreekt de tolk en u richt zich rechtstreeks tot de tolk (CGVS p. 2, p. 7, p. 17, p. 18) wanneer u iets niet weet of op bepaalde vragen niet kan antwoorden. U geeft aan dat u dit doet omdat u een hoge bloeddruk heeft (CGVS pp. 11-12), maar u stelt dat u geen pauze wilt en wanneer het u gevraagd wordt, dat u zich ok voelt (CGVS pp. 11-12). Er zijn nog andere manieren waarop u uw gebrekkige kennis goed wilt praten. Zo geeft u vele malen aan dat u van het **“platteland”** komt en dat de behandelende ambtenaar dit moet begrijpen (CGVS p. 6), wanneer er gevraagd wordt wat hij moet begrijpen, ontwijkt u de vraag, verder geeft u ook aan dat u geen datums kent, aangezien u van het “platteland” komt (CGVS p. 9), dat u een “onwetende” persoon van het platteland bent (CGVS p. 15), echter blijkt u wel in staat om een resem namen op te sommen van wat, volgens u, politieke figuren, afkomstig uit Harardhere zijn (CGVS p. 13). Zo geeft u de naam van Abdirashid Ali Sharmarke, een vroegere Somalische president. Deze blijkt echter in de jaren zestig van de vorige eeuw vermoord te zijn (zie COI administratief dossier). Van iemand die over **dergelijke, abstracte, kennis uit het verleden beschikt kan verwacht worden dat ze ook over een omstandige kennis over het heden beschikt**. U bent tevens in staat wel erg **specifieke datums** rond uw vertrek te geven, namelijk een probleem op 3 december 2015 en een vertrek op 10 december 2015 (CGVS p. 5), wanneer u hier op gewezen wordt stelt u dat u het jaar weet, 2015 en dat Somalische mensen u gezegd hebben dat het de derde dag van de maand is, u wordt er op attent gemaakt dat u dit wel onthouden heeft, wat aantoont dat u zich wel data kan herinneren, waarop u stelt dat u een oude vrouw bent, die niet kan lezen of schrijven, u rechtop gaat staan, uw nikab uitdoet en water over uw hoofd giet (CGVS p. 11). Hieruit valt af te leiden dat u probeert om de aandacht af te leiden van het feit dat u geen verklaring heeft voor de discrepantie tussen wat u beweert te weten en wat u weet.

Daarnaast blijkt uw **geografische kennis ondermaats te zijn en los te staan van uw eigen leefwereld, maar een erg ingestudeerd karakter te hebben**. Zo stelt u dat uw man Ab.A. een visser is. Wanneer u gevraagd wordt van waar hij vertrekt, stelt u eerst erg algemeen “de Indische Oceaan” (CGVS p. 10), waar er een eiland of een haventje zou zijn. U krijgt meerdere kansen maar raakt u niet verder dan te zeggen dat Harardhere een haven en “haventjes” heeft, u vermeldt eerst “Howley” waarop u dit meteen ontkent, u heeft dat dorp immers eerder al – zelf – ten noorden en ten zuiden van Harardhere geplaatst (CGVS p. 10), hierop geeft u het dorp Ceel Huur, dat volgens de kaarten waarover het CGVS beschikt bijna 100 kilometer van Harardhere verwijderd is (zie COI administratief dossier) en waarvan u zelf stelt “dat is allemaal zee, niet met ons te maken”. U geeft ook “Bacido, Bacado”, wat niet op de kaarten waarover het CGVS beschikt, kan worden teruggevonden (CGVS p. 11). Echter, wanneer u namen van dorpen te horen krijgt die wel aan de zee liggen en vlakbij Harardhere-stad, namelijk Ceel Abdi en Ceel Ghaan kan u die niet aan de zee situeren (CGVS p. 16), u wordt er op gewezen dat uw tweede man visser was en u hier dus op zijn minst iets van zou moeten weten, maar u probeert de verantwoordelijkheid te ontwijken door te stellen dat hij “met mannen” op de boot ging en dat het lang geleden is (CGVS p. 17). Echter, ook de omgeving waar u zelf in rondtrekt – als nomade - is niet duidelijk te noemen. Zo stelt u dat u naar Qaya Cad, Deegaan en Godinley, volgens u in het noorden, gaat en naar Durdur en Ceel Qalow in het zuiden gaat, u gaat niet verder dan deze plaatsen (CGVS p. 10). Zoals al gesteld, situeert u op dat moment Howley zowel in het noorden als het zuiden van Harardhere. U stelt dat u weet dat het noord of zuid is, omdat u eens “links”, eens “rechts” verhuist, volgens u is het noorden rechts en het zuiden links. U bevestigt dan ook dat Deegaan rechts van Harardhere ligt, nochtans blijkt uit de kaart (zie COI administratief dossier) dat Deegaan het eerste dorp links van Harardhere is. Gezien u deze manier van situeren zelf gebruikt, kan het CGVS er van uitgaan dat u ze correct kan hanteren, wat niet het geval is, u wordt dan ook gewezen op het feit dat het vreemd is dat u alles zo situeert en dat dit ingestudeerd overkomt. Waarop u stelt dat u in de vier richtingen verhuist (CGVS p. 17), opnieuw kan het CGVS er dus van uitgaan dat u deze dan correct kan hanteren.

Echter, u situeert Qeycad en Deegaan aan dezelfde kant (CGVS p. 10), het noorden, terwijl Qeycad, ten opzichte van Deegaan, aan de tegenovergestelde kant van Harardhere ligt, (zie kaarten administratief dossier). Bovendien, u zegt dat u reist, wanneer u Harardhere verlaat, richting Galkayo oftewel Galmudug. U stelt dan ook dat Galkayco en Galmudug hetzelfde zijn en al “altijd bestaan” hebben (CGVS pp. 5-6), later stelt u dat u voor het eerst over Galmudug hoort “na het vallen van het regime” en het vroeger Mudug geheten heeft. U stelt dat Galkayo in het noorden bewoond wordt door de Darod en in het zuiden door de Hawiye, waarmee u andermaal blijk geeft van politieke kennis, echter u stelt dat Galkayo volledig onder Galmudug valt, ook het deel waar de Darod-clans wonen, u stelt dat alles hetzelfde is, de twee delen (CGVS p; 6). Nochtans blijkt u te weten wat Puntland is en stelt u meteen hierop gewezen, dat de Darod in Puntland wonen (CGVS p. 6). U lijkt niet te beseffen dat Galmudug een entiteit is die uit meerdere provincies bestaat, wanneer u gevraagd wordt waar de “Gal” in Galmudug voor staat, houdt u het op “mensen hebben het zo genoemd”, u bevestigt dat u in het Mudug-deel woont, hierop wordt u uitgelegd dat er een andere provincie, niet ver van Harardhere, ligt (CGVS p. 7), waarop u stelt Adado en daarna, gevraagd naar een district dat dichterbij ligt, Hobyo. Adado blijkt uit de kaarten waarover het CGVS beschikt, tussen de 200 en de 300 km van Harardhere verwijderd te liggen, in de provincie Galgaduud (zie kaart administratief dossier). U wordt er op gewezen dat er, ongeveer even ver als Hobyo, een aangrenzende provincie is, aan de andere kant, waarop u het – erg opmerkelijk – heeft over de districten Goldogob en Jariban, volgens u twee aparte districten in Puntland, verder dan Galkayo (CGVS p. 7). Het is op zich al opmerkelijk dat u zou antwoorden met districten die zo ver liggen, volgens uw eigen verklaringen en niet met aangrenzende districten. U krijgt nog een kans, vanuit uw eigen plattelandsomgeving (CGVS pp. 7-8), maar u stelt dat u het zich niet herinnert, wanneer u de naam van het aangrenzende El Bur voorgeschoteld krijgt, stelt u dat het voorbij Hobyo “richting Mogadishu” ligt, maar stelt u meteen dat Hobyo niet tussen Harardhere en Mogadishu in ligt (CGVS p. 8). Nog opmerkelijker, u blijkt Galgaduud gewoon niet te kennen, nochtans staat de “GAL” in Galmudug logischerwijs voor deze aangrenzende provincie. U stelt dat Galgaduud “een stad” is “voorbij Galkayo”, dus aan de verkeerde kant gesitueerd, en dat het niets te maken heeft met Harardhere (CGVS p. 11). U wordt er op gewezen dat de omgeving waar u woont veel dichterbij ligt bij de provincie Galgaduud dan bij Galkayo-stad, waarop u stelt, dat het “voorbij Hobyo” is, dus de andere kant (CGVS p. 11). Dit alles is nog opmerkelijker, gezien u zelf het grensdorp Durdur vermeldt en stelt dat u daar ook, als verste bestemming, geweest bent (CGVS p. 10), wanneer u hier op gewezen wordt, stelt u enkel slechts dat u er nooit geweest bent (CGVS p. 11) en u enkel de windrichting vermeld heeft. Durdur blijkt in het Ceel Dheer district van Galgaduud te liggen. **Kortom, het is duidelijk dat u geen enkele correcte inschatting van de omgeving kan maken waar u beweert meer dan zestig jaar lang verbleven te hebben en niet verder raakt dan een – vaak verkeerde – opsomming van dorpen en districten.**

Verder stelt u dat u, als nomade, het moeilijk had in de droogteperiodes, en dat er dan “mannen” uit Harardhere gekomen zijn met hulp, u houdt het op imams (CGVS p. 20). U stelt echter dat er geen **hulporganisaties** in de regio actief zijn sinds de val van het regime (CGVS p. 14) en u kent de organisaties RASAWAD en CISP niet, deze bevestigen nochtans beiden dat ze in 2015 nog actief zijn in het district Harardhere. **Tevens blijkt u politieke figuren en gebeurtenissen uit een recentere tijd niet te kennen**, zo kent u Hassan Affrah niet, een Al Shabab-leider van Suleiban-Habr Gedir oorsprong, die met name de leiding heeft over de piratenactiviteiten van Al Shabab, en dus bijgevolg in Harardhere een rol gespeeld heeft (CGVS p. 12), maar heeft u het wel meteen hierbij over de warlord Qanyare Afrah (CGVS p. 13), die volgens de COI waarover het CGVS beschikt in Mogadishu actief geweest is en niet in uw beweerde regio van herkomst (zie COI administratief dossier). U stelt dat de Islamitische Rechtbanken nooit in Harardhere zijn geweest (CGVS p. 12, p. 14). U weet niet dat Galmudug gevochten heeft in het district terwijl u er nog bent (CGVS p. 12) en u beweert dat er nooit interne gevechten bij Hizbul Islam geweest zijn (CGVS p. 20), wat strijdig is met de informatie waarover het CGVS beschikt waaruit blijkt dat er facties binnen Hizbul Islam gevochten hebben (zie COI administratief dossier). Opmerkelijk is het dat wanneer u naar Galmudug gevraagd wordt u de vraag afkaatst met een vaag antwoord over “twee gemeenschappen van dezelfde clan” die vechten in de regio. Het blijken “Sacad, nee Suleiban tegen Sarur” te zijn (CGVS p. 12), voor clanconflicten houdt u het erg vaag op twee Habr Gedir clans die vechten in Dhumaye (CGVS p. 20), gevechten binnen Sacad en binnen de Abgal (CGVS p. 14), voor een regio waar er veel zware clanconflicten zijn (zie COI administratief dossier), waar u zelf meer dan 60 jaar woont, zijn deze verklaringen erg oppervlakkig te noemen. Echter, vooral, u beweert dat de lokale bevolking of de nomaden waar u tussen woont nooit in opstand gekomen zijn (CGVS p. 13, p. 17).

Nochtans blijkt de lokale bevolking in het Harardhere district regelmatig in opstand te komen tegen islamistische overheersers omwille van belastingen, zowel onder de Islamitische Rechtbanken als onder Al Shabab, ook wanneer u er dus nog bent (zie COI administratief dossier). U blijkt zelf vaak zakat te moeten betalen (CGVS p. 14), maar u weet niet dat er ooit opstanden tegen geweest zijn.

Kortom, het CGVS kan concluderen dat u geen echte band met de omgeving van Harardhere aannemelijk weet te maken, en enkel over een beperkte, fragmentarische en ingestudeerde kennis beschikt, u wordt hier dan ook meermaals op attent gemaakt, waarbij u de kans krijgt een inzicht te geven in uw werkelijke regio van herkomst (CGVS p. 14, p. 15), een kans die u doelbewust niet grijpt.

Over het medisch attest dat u indient en de foto's van de letsels op uw lichaam die u voorlegt, kan het volgende worden opgemerkt. In het medisch attest worden door de arts 'objectieve letsels' opgesomd, i.c. littekens die op uw lichaam voorkomen, waarvan ook de voorgelegde foto's getuigen, en daarnaast 'subjectieve letsels', met name geheugenstoornissen en slaapstoornissen die gepaard gaan met angst. Er kan vooreerst worden opgemerkt dat een arts vaststellingen kan doen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Niettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen, vermits hij of zij volkomen afhankelijk is van de verklaringen van de patiënt over deze context. Vermits uit hetgeen voorafgaat blijkt dat u uw regio van oorsprong niet aannemelijk wist te maken, kan het verband tussen deze letsels en de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die zich volgens uw verklaringen in Harardhere afspeelden, ten eerste worden betwist. Opmerkelijk is daarnaast dat in het attest wordt gesteld dat deze letsels toe te schrijven zijn aan een man die behoort tot een sterkere stam dan de uwe (zie medisch attest), vermits u voor het CGVS verklaart dat u de letsels die u vertoont opliep toen u door enkele vrouwen werd aangevallen (CGVS p. 18). Tot slot kan nog worden opgemerkt dat -voor wat de in het attest vermelde geheugenstoornissen, slaapstoornissen en angst betreft- nergens door de arts wordt gepreciseerd op welke manier deze 'subjectieve letsels' werden vastgesteld/ geobjectiveerd. Vermits het hier een arts betreft die algemene geneeskunde beoefent en geen gespecialiseerde arts in 'subjectieve letsels', kan men zich dan ook afvragen in hoeverre de vaststelling van deze 'subjectieve letsels' op andere bronnen gestoeld werd dan op uw verklaringen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit Harardhere, Mudug. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië [kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in 2016 heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 28 augustus 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Waar verweerder het vreemd acht dat verzoekster, die nooit naar school ging, wel de datum van haar problemen en van haar vertrek uit Somalië kent, legt verzoekster uit dat zij deze twee data kent omdat zij lang op voorhand heeft nagedacht wanneer haar problemen en haar vertrek dienden worden te gesitueerd. Zij wist dat deze vraag zou komen en heeft zich hierop voorbereid.

Het verzoekschrift stelt dat het klopt dat verzoekster soms een beetje vreemd gedrag tentoonspreidt. Volgens verzoekster vergaloppeert verweerder zich als hij meent dat dit "*komedie*" is om de aandacht af te leiden. Verzoekster haalt aan dat verweerder niet alleen de doktersattesten in twijfel trekt maar ook zelf conclusies trekt. Verzoekster betoogt dat het aan een psychiater is om hier uitspraken over te doen.

Wat betreft verzoeksters geografische kennis, geeft verzoekster aan dat zij de windrichtingen kent omdat zij veehoedster was. Zij stelt dat zij de meeste omliggende dorpen kent, maar dat grotere abstractere verbanden, zoals Galmudug, moeilijk zijn voor haar.

Waar verzoekster verweten wordt dat zij niet weet dat er twee hulporganisaties in haar district actief zouden zijn, stelt verzoekster dat dit zeer vaag is. Nergens wordt hiermee aangetoond dat deze ook in de effectieve omgeving van verzoekster actief waren.

Verder stelt het verzoekschrift dat verzoekster "*Hassan Afrah*" verward heeft met "*Hassan Kulmiye Affrah*", de tweede vice president van Somalië in het tijdperk van Siad Barré tussen 1972 en 1990. Verzoeksters verwarring blijkt tevens uit haar antwoorden.

Verzoekster beklemtoont dat zij het principe van zakat goed kan uitleggen.

Verzoekster herhaalt dat verweerder zich vergaloppeert wanneer hij het medisch attest van de dokter bespreekt. Volgens verzoekster gaat verweerder te ver wanneer hij meent dat de arts moet preciseren hoe deze "*geheugenstoornissen*" van verzoekster werden vastgesteld.

Als de dokter een aantal vaststellingen doet, waarmee verweerder het niet eens is, dan is het aan verweerder om een tegenexpertise te laten doen. Indien de arts tot de conclusie zou komen dat er van geheugenproblemen geen sprake is, dan kan er op deze basis gediscussieerd worden.

Het verzoekschrift voert aan dat een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt en dat verweerder tevens de materiële motiveringsplicht schendt.

De informatie die verzoekster gegeven heeft tijdens haar gehoor toont volgens het verzoekschrift ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië, Harardhere afkomstig is, minstens verdient zij, omwille van de bij haar vastgestelde letsels en geheugenstoornissen, het voordeel van de twijfel.

In hoofdorde vraagt verzoekster om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats toekomt aan de persoon die verzoekt om internationale bescherming, om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de aanvraag om internationale bescherming te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoekster. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen.

Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.3.2. Aangezien verzoekster verklaart te zijn geboren op 1 januari 1952 in Harardhere, provincie Mudug, Somalië, aldaar op het platteland te hebben gewoond tot haar vlucht op 10 december 2015 (verklaring DVZ, punten 4, 5, 10), kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij haar hele leven – meer dan zestig jaar – op het platteland omheen Harardhere, provincie Mudug, Somalië heeft gewoond.

Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.3.3. Voorop wordt samen met de commissaris-generaal vastgesteld dat verzoekster gebrekkig meewerkt tijdens het gehoor. Zij reageert kwaad (gehoorverslag van het CGVS van 17 juli 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 11, p. 15), onderbreekt de tolk en richt zich rechtstreeks tot de tolk wanneer zij niet kan antwoorden (CGVS-verslag, p. 7, p. 17, p. 18). Verzoekster tracht aldus haar onwetendheid te verdoezelen door de tolk aan te pakken. Een dergelijke strategie tast verzoeksters oprechtheid aan.

2.3.4. Verder is verzoeksters geografische kennis omtrent haar beweerde regio van herkomst enerzijds onaannemelijk ontoereikend en vertoont deze anderzijds een ingestudeerd karakter. Verzoekster geeft aan dat haar tweede echtgenoot Ab.A. een visser is (CGVS-verslag, p. 10), waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij enige bekendheid vertoont met zijn activiteiten. Verzoekster kon echter niet aangeven van waar haar echtgenoot vertrok om te vissen. Zo stelde zij aanvankelijk zeer algemeen “*hij ging naar de zee, de indische oceaan, in de buurt van harardhere is een klein eiland (knippert) marzo, is een haventje, daar vertrokken ze met een kleine boot*” (CGVS-verslag p. 10). Gevraagd of verzoeksters dorpen kent aan zee, antwoordde zij vaagweg, “*Ja, howley, nee nee, haven (marzo is woord voor haven), marsoonyka (haventjes) bacido, bacado, denk ik ja ja. El Hur*” (CGVS-verslag, p. 11). Vervolgens gevraagd of El Hur ver verwijderd is van Harardheere, stelt verzoekster slechts ontwijkend “*Aan zee, dat is allemaal zee, niets met ons te maken*” (CGVS-verslag, p. 11).

De Raad merkt op dat het dorp El Hur volgens de kaarten in het administratief dossier bijna 100 kilometer van Harardhere verwijderd is en dat Bacido Bacado zelfs niet kan worden teruggevonden op deze kaarten (zie COI administratief dossier). Verzoekster slaagt er tevens niet in de dorpen Ceel Abdi en Ceel Ghaan, die vlakbij Haradheere-stad aan de zee liggen, te situeren aan de zee (CGVS-verlag, p. 16).

2.3.5. Daarnaast stelde verzoekster deel uit te maken van een nomadenfamilie die rondtrok (CGVS-verslag, p. 7). Zij slaagde er echter niet in de omgeving waar zij beweerdelijk als nomade rondtrok correct te situeren. Zo stelde zij dat zij naar Qaya Cad, Deegaan en Godinley in het noorden en naar Howley (dat zij eerder nog in het noorden situeerde), Durdur en Ceel Qalow in het zuiden ging (CGVS-verslag, p. 10). Verzoekster bevestigde tevens dat zij weet dat het noord of zuid is, omdat “Noord is rechts, zuiden is links, we verhuizen eens links eens rechts” (CGVS-verslag, p. 10). Verzoekster gaf aan dat Deegaan rechts van Harardhere ligt, hoewel blijkt uit de kaart toegevoegd aan het administratief dossier dat Deegaan het eerste dorp links van Harardhere is. Voorts verklaarde verzoekster dat Galkayo en Galmudug hetzelfde zijn en altijd bestaan hebben (CGVS-verslag, p. 5-6), hoewel zij even later stelde dat zij voor het eerst hoorde van Galmudug “Na het vallen van het regime, vroeger was dat mudug” (CGVS-verslag, p. 6). Galmudug werd in 2006 tot een officiële regionale staat in centraal Somalië gevormd door de samenvoeging van Galgudud en Mudug (zie “Special Report: What is Galmudug?” in administratief dossier). Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij hiervan niet op de hoogte is en dat zij bovendien Galgudud niet kent (CGVS-verslag, p. 6-8, p. 11), wat slechts afbreuk doet aan haar bewering al die jaren in Harardhere te hebben gewoond. Verzoeksters verklaringen getuigen bovendien van ingestudeerde kennis, nu zij districten opsomt die 200 à 300 kilometer van Harardhere verwijderd liggen in plaats van aangrenzende districten (CGVS-verslag, p. 7-8; zie kaarten in administratief dossier).

Verzoekster voert in het verzoekschrift aan dat zij de windrichtingen kent omdat zij veehoedster was en dat zij de meeste omliggende dorpen kent, maar dat grotere abstractere verbanden, zoals Galmudug, moeilijk zijn voor haar. Dergelijke *post factum* verklaringen kunnen echter de vastgestelde ontoereikende kennis van verzoekster niet verschonen. Indien verzoekster werkelijk haar hele leven als nomade op het platteland omheen Harardhere heeft gewoond, dan kan van haar immers een betere dan normale kennis over haar omgeving worden verwacht, *quod non*.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeksters geografische kennis over haar beweerde streek van herkomst onaannemelijk beperkt is en bovendien losstaat van haar leefwereld. Aldus beschikt verzoekster enkel over ingestudeerde kennis, wat er op wijst dat verzoekster getracht heeft feiten in te studeren maar niet in staat is dagelijkse gebeurtenissen in kaart te brengen.

2.3.6. Ook de vaststelling dat verzoekster verklaarde dat er geen hulporganisaties in haar regio actief waren na de val van het regime (CGVS-verslag, p. 14), toont verzoeksters onbekendheid met de regio aan. Verzoekster heeft zelfs nog nooit gehoord van de organisaties RASAWAD en CISP (CGVS-verslag, p. 15), terwijl deze beide in 2015 nog actief zijn geweest in verzoeksters district Harardhere (zie “Somalia Nutrition Cluster” in administratief dossier).

Waar verzoekster stelt dat het gegeven dat twee hulporganisaties in haar district actief zouden zijn zeer vaag is en dat hiermee niet wordt aangetoond dat deze ook in de effectieve omgeving van verzoekster actief waren, merkt de Raad op dat redelijkerwijs van verzoekster, als rondtrekkende nomade, kan worden verwacht dat zij minstens zou gehoord hebben over de aanwezigheid van hulporganisaties. Verzoekster had er echter geen enkel besef van dat er hulporganisaties in haar omgeving actief waren, wat haar aanwezigheid daar ontkracht. Indien verzoekster inderdaad nomade was dan kon ze met dergelijke sociale gegevens niet onwetend geweest zijn. Ook terechtzitting kan ze dit niet toelichten. De Raad kan dan ook in geen geval aannemen dat verzoekster meer dan 60 jaar in deze streek zou hebben gewoond, laat staan dat zij er als nomade zou hebben rondgetrokken. Verzoekster houdt een manifest bedrieglijke profiel voor.

2.3.7. Verzoeksters ontoereikende kennis aangaande belangrijke socio-politieke gebeurtenissen en politieke figuren in de omgeving van Harardhere hollen verzoeksters beweringen omtrent haar herkomst verder uit. Zo kent verzoekster Hassan Affrah niet, een Al Shabab-leider van Suleiban-Habr Gedir oorsprong, die de leiding heeft over de piratenactiviteiten van Al Shabab en aldus in Harardhere een rol gespeeld heeft (CGVS-verslag p. 12; zie “Somalia List of Al-Shabaab Top Leaders from Hawiye Clan” in administratief dossier). Verzoekster heeft het daarentegen zelf spontaan over de warlord Qanyare Afrah (CGVS-verslag, p. 13), die in Mogadishu actief geweest is en niet in verzoeksters beweerde regio van herkomst (zie “Notes from a Failed State” in administratief dossier). Hieruit blijkt opnieuw fragmentarische en gebrekkig ingestudeerde kennis.

Voorts legt verzoekster vage en oppervlakkige verklaringen af aangaande de clanconflicten in haar regio van herkomst, geeft zij foutief aan dat de Islamitische Rechtbanken nooit in Harardhere zijn geweest en stelt zij verkeerdelijk dat er nooit interne gevechten bij Hizbul Islam zijn geweest in haar omgeving (CGVS-verslag, p. 12, p. 14, p. 20; zie lijst met 'conflicten' in administratief dossier). Bovendien beweert verzoekster dat de lokale bevolking of nomaden nooit in opstand zijn gekomen (CGVS-verslag, p. 13, p. 17), terwijl de lokale bevolking in het district Harardhere regelmatig in opstand kwamen tegen Islamitische overheersers omwille van belastingen, zowel onder de Islamitische Rechtbanken als onder Al Shabaab (zie lijst met 'conflicten' in administratief dossier). Het argument in het verzoekschrift dat verzoekster weet wat zakat is, kan geen geografische herkomst aantonen nu dit slechts vorm van verplichte aalmoezen aan de armen, uitmaakt. Verzoekster had wel moeten aangeven welke betekenis dit had binnen haar gemeenschap. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster manifest niet uit een traditionele omgeving komt die door Al Shabaab of de islamitische Rechtbanken werd bestuurd. Er zijn immers geen redenen waarom verzoekster niet lang en uitvoerig haar leven en de veranderingen in haar leven zou kunnen toelichten. Er kan immers niet aangenomen worden, noch wordt dit toegelicht, waarom verzoekster, die tot de ouderen van de gemeenschap behoort, onbekend kan zijn met de problemen van deze gemeenschap.

2.3.8. Het gegeven dat verzoekster "*Hassan Afrah*" zou verward hebben met "*Hassan Kulmiye Afrah*", zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, toont niet aan dat verzoekster Hassan Afrah wel kende. Dergelijke *post factum* verklaring is overigens duidelijk na reflectie tot stand gekomen na kennisname van de bestreden beslissing en wordt derhalve niet aangenomen.

2.3.9. Uit voorgaande kan slechts worden afgeleid dat verzoekster geheel onbekend is met Harardheere en Somalië en geen enkel element in het administratief dossier aanwezig is om enigszins deze beweerde herkomst te steunen. Verzoekster houdt een verzonnen verhaal voor. De door haar aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in Harardheere, Somalië, zijn derhalve eveneens ongelooftwaardig.

2.3.10. De door verzoekster neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen niet herstellen. Een document moet, om bewijswaarde te hebben, immers coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande. Het door verzoekster neergelegde medische attest maakt melding van littekens en geheugen- en slaapstoornissen. Vervolgens staat hierin te lezen dat deze letsels volgens de verklaringen van verzoekster te wijten zijn aan een man van een sterkere stam. In deze benadrukt de Raad dat het niet is omdat het medisch verslag een samenvattende weergave bevat van verzoeksters verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de feiten zou kunnen aantonen. Dergelijke attesten zijn op vraag opgemaakt en ingevuld met de verklaringen van verzoeksters.

Verder meent de Raad dat op basis van dit medisch attest niet besloten kan worden dat verzoekster in de onmogelijkheid verkeert om de door haar beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen. Immers, in het medisch attest wordt inzake de psychische gezondheid van verzoekster louter vermeld dat zij lijdt aan geheugenverlies. Het attest bevat daarentegen geen enkele informatie over hoe men tot deze diagnose kwam noch over de aard van de geheugenproblemen. Dit attest is bovendien opgesteld door een dokter in de algemene geneeskunde en niet door een ter zake bevoegd specialist. Het attest toont dan ook niet aan dat het cognitief geheugen van verzoekster dermate is aangetast dat zij niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen en is derhalve niet van aard om bovenstaande vaststellingen die de geloofwaardigheid van verzoeksters beweerde herkomst ondermijnen in een ander daglicht te stellen.

De door verzoekster voorgelegde foto's vermogen niet het door verzoekster voorgehouden asielrelaas te bewijzen. Foto's hebben immers ten hoogste een accessoire, ondersteunende bewijswaarde. Uit eenvoudige, ongedateerde foto's kunnen geenszins de precieze feitelijke omstandigheden of het tijdstip worden afgeleid waarbij de op de foto zichtbare verwondingen werden opgelopen.

2.3.11. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiverde elementen aan te voeren.

2.3.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoot noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit het platteland omheen Harardheere, Somalië. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.4.2. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoot, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.4.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt en haar afkomst uit Somalië niet in het minst aannemelijk kan maken. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK